

Kérem, ismertesse egy-egy mondatban – és fontossági sorrendben –, hogy Ön szerint melyik az a három probléma, amelyet ha megoldana a városvezetés, akkor jelentősen javulna a városlakók közérzete.

A székelyudvarhelyiekkel folytatott beszélgetés alapján tudom megmondani, mi a közösen feltérképezett három probléma. Talán egy a sorrend is, de elég közel áll egymáshoz ez a három ügy: az egyik a megélhetési kérdés – a munkahelyek hiánya és a megélhetési költségek nagysága jelenti ezt a kérdéskört –, a második a közbiztonság és a harmadik a kommunikáció a városvezetés és a lakók között, a hatékony és átlátható városvezetést hiányolják.

Az Ön programjában milyen megoldási javaslatok szerepelnek ezekre a problémákra?

A megélhetési költségnél két tényező van: az egyik a jövedelmi oldal, vagyis a munkahelyteremtés.

A szakmai és vezetői tapasztalatomból kiindulva már dolgoztunk is három nagyon fontos témán: az egyik a helyi kis- és középvállalkozók támogatása. Egy helyi fizetőeszköz bevezetését elemezzük és ösztönözzük, annak érdekében, hogy ösztönözzük a városlakókat, ha ugyanolyan minőségű árut és szolgáltatást kapnak, akkor a helyi ajánlatot részesítsék előnyben. Erre különben van már egy kezdeményezés, az SzKA Közösségi Kártyája. A lényeg a tartalom: a vásárló kedvezményesebben vásárol és a közösség érdekében közvetett támogatást is nyújt.

A második lehetőség a munkahelyteremtésre egy ipari park létrehozatala. Olyan szakemberrel egyeztettünk, aki már több mint 40 hektáros ipari parkot hozott létre Romániában és úgy látja, minden feltétele megvan egy akár 10-15 hektáros ipari park létrehozatalának Udvarhelyszéken, közel a városhoz. Ide főleg Udvarhelyen nem létező termelő és szolgáltató egységeket szeretnénk behozni.

A harmadik a vállalkozó önkormányzat: ha egy városvezető képtelen hatékony saját vállalkozást működtetni, akkor kipurítatja, vagy eladja. Ez részben össze fog függni a megélhetési költségekkel is: elemezni fogom az összes kipurított szolgáltatást, mind a személyszállítást, mind pedig a vízszolgáltatást és kanalizálást. Ha egy cég tudja hatékonyan működtetni, akkor egy, a város tulajdonában levő cég is tudja.

És ebben az esetben a haszon vagy a városnak marad, vagy a lakóknál – és ez a mi célunk, hogy a megélhetési költséget csökkentsük. Fontos, hogy vannak már jó példák: akár Fenyéd, Csíkszereda, vagy Sepsiszentgyörgy.

A vállalkozó önkormányzathoz tartozik, hogy olyan hatékony céget is létre fogunk hozni, amellyel esélyt és lehetőséget fogunk adni a roma lakosságnak is. Ma azért panaszkodnak, mert dolgoznának, de nem veszik fel bárhova őket.

Nagyon fontos még a lakásszigetelés: 55 tömbházat szigeteltek Csíkszeredában, míg Székelyudvarhelyen ötöt. Egy kétszobás lakás esetében a 300 lejes átlag fűtődíjat 100 lejre csökkentették a szigetelés során. Ez egy sikeres program lehetett volna Székelyudvarhelyen is.

A közbiztonságnál három terület van: közrend, a lakásmaffia és a romakérdés. A közrend esetében beszélhetünk testi bántalmazásokról, ide tartozik a közlekedési rendszabályzat betartása, illetve a köz- és a magánvagyon biztonsága. Ebben az esetben egyeztettünk a helyi rendőrséggel és ügyészséggel, és arra jutottunk, hogy ezeket a problémákat meg kell oldani: ők partnerek, de azt látjuk, hogy az emberek nem mernek a hivatalos úton végigmenni, mert nem bíznak a hivatalos szervezetben.

Én, mint leendő polgármester felajánlottam, hogy külön felelős lesz a hivatalon belül, de személyesen vállalom, hogy végigviszem az ügyet. Ahol kell, személyesen is jelen leszek, hogy jelentsek egy garanciát a panaszosnak.

Abban is megegyeztünk a szervekkel, hogy ha nem lesz időben elfogadható megoldás, tovább fogunk lépni. Akár a megyei és az országos rendőrség bevonásával, akár helyi rendőrség létrehozatalával. Ebben az esetben nagyon sok udvarhelyi ajánlott fel akár anyagi segítséget is.

A másik a lakásmaffia: ezen címszó alatt főleg a válság idején jónak tűnő lehetőséget ajánlanak egyszerű embereknek – hitelt, uzsorakamatra. Kihasználják az emberek gyenge pillanatát, tudatlanságát. Az ember elkötelezi magát hosszútávra, saját vagyonát adva garanciaként, amit később elveszíthet. Megoldás az, hogy minél erősebben és tudatosabban informáljuk a lakókat, hívjuk fel a figyelmet, előzzük meg a problémát együtt.

A közjegyzőkkel szeretnénk egy etikai kódexet felállítani, ha mégis bekerült a bajba az illető lakos, akkor próbáljunk segíteni a másik oldalról is. Ugyanakkor felajánljuk azt, hogy ha mégis bajba jutott, ne legyen bátortalan, jöjjön el és együtt próbáljunk megoldást találni.

A harmadik a romakérdés, ahol alapvető, hogy az ember vagy hajlandó, vagy képes dolgozni. Ha azt mondja, hogy hajlandó, de nem képes valamiért, akkor iktassuk ki a problémát. Többen jelezték, hogy azért nem kapnak munkát, mert azt írja a személyin, hogy Budvár utcai lakos. Nekik is elmondtam, hogy létrehozunk erre egy külön programot: a legegyszerűbben megvalósítható egy kertészet – helyi vállalkozók ígérték, hogy fel is vásárolják a terméket.

Megvizsgáljuk azt is, hogy mennyire tudnak ők folyamatosan tanulni és fejlődni. Ha ezt a két lehetőséget egyértelműen nekik is megadjuk, akkor már csak a hajlandóságukon múlik. El kell fogadniuk, hogy nem csak a jogaik ugyanazok, mint a többi városlakónak, hanem a kötelezettségeik is. És nem kivételes kötelezettségekről van szó, hanem általános, a székelyudvarhelyiekre vonatkozókról.

Ha ők nem hajlandók dolgozni, abban az esetben akár el is szigeteljük őket. Nem az a kérdés, hogy őket szigeteljük el, vagy magunkat tőlük: határozottan fogunk fellépni, hogy a társadalmi és jogi normákat betartsuk, vagy betartassuk.

A közintézmények tekintetében két tényező van: a székelyudvarhelyi lakosok szeretnék, ha emberszámba vennék őket. Nekem az az alapelvem, hogy mindenki az ő területén a

legfontosabb és a legjobb legyen. Az emberek azt várják el, hogy egyenrangúak legyenek: a polgármester nem egy felsőbbrendű személy: a kommunikáció legyen meg, akár a városvezetés, akár a városlakó kezdeményezi.

Ahhoz, hogy egy lakos dolga megoldódjon, egyértelmű kiszolgálást szeretne bármelyik, a városon belül működő közintézmény esetén. Mondják meg neki, hogy mikorra mit tudnak vállalni, és azt tartásuk be, mint ahogy a versenyszférában is működik. Nálunk, a cégnél az ügyfél meglegedésére nagyon nagy hangsúlyt fektetünk: azért mondom el, mert látom a nagy előnyét, és ezt a hivatalnál is be fogom vezetni. Minden egyes ügyfél elégedettségét mérni fogjuk. Az a legjobb visszajelzés.

Zéró toleranciát hirdetünk a korrupcióval szemben a közintézményekben. Megint a céghez megyek vissza, mert olyan cégeket vezettem, ahol lehetőség volt erre, és tudta bármilyen szakember, akit elkaptam, hogy elvett csúszópénzt, megváltam tőle. Addig nem igazán hitték, amíg nem hoztam ilyen áldozatot.

Megkérdezte valaki, hogy én szóba fogok-e állni vele. Ha azt mondanám, hogy bármikor 33 ezer lakossal szóba fogok állni, akkor jó diszpécser leszek. Lehet, ha csak egyszerűen azt mondtam volna neki, hogy igen, szóba fogok állni, akkor neki az válasz volna, és azt mondaná, hogy itt is ígért valaki valamit.

Ehelyett felelős emberek lesznek a különböző ügyeknél, de mindenkinek nyilvános és egyértelmű lesz, ha az a felelős ember nem tudja megoldani, akkor személyesen hozzám jöhet. De fogja tudni az én kollegám, hogy ha az a személy hozzám jön, akkor ő valamit nem jól végzett.

Versenytársai programjában van olyan programpont, amelyet Ön is szívesen támogatna? Kiében és mit?

Vannak közös pontok. Nekem az a problémám, hogy a három versenytársból kettő az utolsó négy évben is vezető volt, meg kellett volna eddig oldaniuk – ezért is indultam el. A harmadik, Csedő Attila nem volt. Az ő esetében nagyon tetszik a jó közérzet.

Nagyon mély válságban levő céget menedzseltem és úgy gondolom, ma Székelyudvarhely is mély válságban van. Fontos a jó közérzet és a pozitív gondolkodás. Fontos, hogy a Wall Streeten épp mi történik, és hogy áll a román GDP, de fontosabb, hogy mi itt mit élünk meg. Ez olyan, mint egy spirál: ha mi is negatívan kezdünk beszélgetni és magunkba zárkózunk, akkor csak egyre lefele megyünk.

Pedig van pénz az embereknél, csak nem költik, tartalékolják. Ha pedig azt mondjuk, hogy költsük el, főleg magunk között, akkor egy pozitív és emelkedő spirál van. Ilyen szempontból nagyon fontos a lendület.

Mi az, amit csak Ön tud megadni a Székelyudvarhelyieknek?

Én egy hiteles és dolgozó ember vagyok. Az adott szó és a munka becsületét vissza fogom szerezni Székelyudvarhelyen. Úgy, hogy példát fogok mutatni és a saját, valamint a csapatom tetteiért felelősséget fogok vállalni.

Ha ma kezdődne a kampány, akkor mit csinálna másképp?

Úgy gondolom, hogy saját magam és a csapatom is, bármelyik pillanatban a legjobb döntést hozza meg – nem változtatnánk semmit. Nem mérlegeltünk még részleteiben, de alapjában véve nem változtatnánk.

Ha Ön nem indulna a választásokon, akkor kire szavazna a versenytársai közül, és miért?

Ha volna, kire szavazzak, akkor nem indultam volna. Nincs, akire szavazzak.

Úgy érzem, hogy annyira el van politizálva, meg van osztva és ideológiára van építve ez a város, hogy inkább nem szavaznék. Kimondottan ez a megosztott politika és civakodás nem érdek.

Kit tart igazi versenytársnak és miért?

Nem tudok válaszolni a kit-re. Az időt tartom igazi versenytársnak. Úgy gondolom, hogy az embereknek akár 80 százaléka ismer, tudja, hogy létezik még egy politikai szereplő, és ő is egy a többi után. Azt látom az embereken, hogy kezdtek ismerni: 13 százalékos ismertségről indultam. Amikor szóba állunk, sokan azt mondják, hogy nem voltam szavazni, de most elmegyek.

Kisgyerekkorban, arra a kérdésre, hogy mi szeretnél lenni, ha nagy leszel, elég kevesen válaszolják azt, hogy polgármester. Önt mi motiválta abban, hogy polgármesternek jelöltesse magát?

17-18 éves koromban ért egy párszor igazságtalanság a közösség részéről. Úgy éreztem, hogy többet tudok tenni és voltak olyan gondolataim, hogy valami nagyot fogok tenni az én közösségemmel. Olyat, ami pozitív befolyással bír. Engem tényleg feltölt, ha azt fogom látni, hogy a székyudvarhelyi lakosok jól érzik magukat.

Sokáig kosárlabdáztam, és nem igaz, hogy nem szerettem, mikor kosarat dobtam, de emellett az, amikor a csapatomat tudtam buzdítani, a sikerélmény sokkal többet jelentett. És ma ez tud pótolni bármilyen anyagi hasznot: megvan, hál' Istennek, az az anyagi hátterem, amit nem kell már kialakítanom, és nekem sokkal fontosabb, hogy az emberek jól érezzék magukat.

Bízom benne, hogy az emberek jól fogják érezni magukat és azokat az értékeket, amiket látok kisebb közösségekben, át lehet vinni. Szeretném, hogy higgyünk, és ne bonyolítsuk el a dolgokat. Kimondottan szeretném, ha az elmélet és a gyakorlat közötti nagy szakadékot lecsökkentenénk.

Én megálmodtam azt, hogy ilyen lehet Székyudvarhely, de ha egyedül álmodom meg, ez álom marad. Ha ezt mindnyájan megálmodnánk, vagy legalábbis többen, akkor ez valósággá is válhat.

Ha kifogná az aranyhalat, mi lenne az első kívánsága?

Az, hogy az emberek sokkal jobban bízzanak saját magukban. Higgyék el, hogy többre képesek, mindenki. És ne higgyék el, hogy ezt valaki kiváltságos embernek kell feltétlenül megmondania, hogy csak ő tudja a tutit.

Pöttyös vagy kockás?

Azt hiszem az életben nincs helyes válasz.